

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ДІЄ

Київ (УНІАР) — Тут у вівторок, 12-го травня, розпочала свою працю сесія Верховної Ради України. Депутати погодилися з першим питанням денного порядку розглянути питання про механізм здійснення соціального захисту населення.

Міністри внутрішніх справ України Андрій Василюк та голови Служби Національної Безпеки

України Марчуків доручено розглянути справу перебування на території України озброєних угруповань з інших країн, у першу чергу, козаків з Росії.

Комісіям Верховної Ради доручено підготувати і запропонувати на розгляд ВР проекти законів про податки з юридичних осіб, про вибори голів місцевих Рад тощо.

Загинув представник українського Руху

Степанакерт, Нагорний Карабах. — Тут під час ракетного обстрілу азербайджанською артилерією минулої п'ятниці, 8-го травня, був смертельно поранений представник українського Руху Микола Качмар.

Цю вістку у понеділок, 11-го травня, подав речник

організаційного комітету Міжнародного конгресу прав людини. Після поранення М. Качмара негайно відставлено літаком до еревану. Однак, не зважаючи на всі можливі заходи лікарів, М. Качмар помер в суботу, 9-го травня.

Відбудеться нарада країн СНД

Київ (УНІАР). — В Ташкенті у понеділок, 11-го травня, відбулася нарада керівників зовнішньополітичних державних управлінь країн Співдружності Незалежних Держав (СНД), в якій взяв участь заступник міністра закордонних справ України Борис Тарасюк.

На нараді підготовано порядок денний для зустрічі на найвищому рівні, яка має відбутися в п'ятницю, 15-го травня. Всього до порядку денного внесено 16 точок з трьох груп проблем: економіки, військових

питань і прав людини. Має бути обговорений розділ активів і пасивів колишнього державного банку ССРСР, формування сил для підтримання миру та про права депортованих народів і національних меншин.

Відповідно до директиви міністерства оборони України до 15-го червня 1992 року деякі військові частини і військові містечка Одеської і Прикарпатської військових округ будуть передані державному комітету у справах оборони державного кордону.

Комісії СФУЖО вже працюють

Торонто. — Пресова служба 6-го Конгресу СФУЖО подає до відома, що 9-го квітня на сходах Організаційного комітету оформлено всім комісії, які вже розпочали працю в підготовці 6-го Конгресу: Адміністративно-організаційна комісія — голова Оля Заверуха. Програмова комісія — голова Галия Бонк-Галамаш, Бенкетова — голова Марія Шкамбара, Реєстраційно-верифікаційна — Ярослава Шеремета, Пресово-інформаційна — голова (українська преса), Троїда Винницька, голова (англомова преса) — Леся Шимко, Мистецько-імпресозна — голова Марія Підкович, Комісія визначних гостей — голова Леся Шуст, Комісія гостин-

ности — голова Божена Іванусів, редакторка Конгресової книги — Ярослава Зорич.

До кожної комісії входять три до п'яти членів, в разі потреби і більше. На звернення Екзекутиви СФУЖО управи складових організацій, які мають організаційні клітини в Торонто, призначили відповідне число своїх членів до праці в комісіях.

Програмова комісія вже намітила ряд тем, що їх у формі панельних дискусій слід обговорити на Конгресі.

Як ми вже повідомляли 6-й Конгрес СФУЖО відбудеться в Торонто в дні 29-го жовтня до 1-го листопада.

ВШАНУВАЛИ ОТАМАНА

С.ПЕТЛЮРУ

Полтава (УНІАР) — Тут у неділю, 10-го травня близько 300 громадян міста біля Успенської дзвіниці УАПЦ відзначили 113 річницю від дня народження Симона Петлюри. Відправлено Панахиду та відбито святочний мітинг, на якому виступали представники УРП, Руху та інші, прославляючи видатного сина

українського народу. У виступах наголошувалося на негайній необхідності консолідації демократичних сил і закликалися не забувати лекції минулої історії. Після мітингу громада з українськими прапорами вирушила до місця де стояв будинок, в якому мешкала родина Петлюри.

Плянують перші Клуби Лайонс в Україні

Українські гості в Лайонс Клубі в Бабилоні (зліва) ред. І. Дябога, д-р Ю. Туниць, д-р Шелегеда, господарі Ф. Гармесон і Ю. Дранс.

Бабилон, Н. Й. — Тут місцевий Клуб Лайонс влаштував зустріч його членів в числі 65 осіб із гостями з України, розглянувши можливість заснування таких клубів в Україні.

Ініціатором цієї ідеї є президент Лайонс Клубу в Бабилоні, активний член Українського Народного Союзу, член Управи 327-го Відділу Юрій Дранс. За його почином відбулася тут при кінці квітня зустріч, в якій взяв участь губернатор Лайонс Клубів Фред Гармесон і гості з України — д-р Юрій Туниць, професор економіки і голова Відділу екології Університету ім. Івана Франка у Львові, та д-р Белла Шелегеда, професор економіки і заступник ректора в Донецькому Інституті Торгівлі. Ред. Ігор Дябога відчитав слово

Анатолія Т. Олійника, секретаря Української Місії при ООН, про Україну сьогодні.

Провідники популярного Лайонс Інтернешенел нарахували 1,500,000 членів у світі зорганізованих 40,000 клубів в 178 країнах, вказали тепер зацікавлення відкриттям подібних клубів в Україні. Тому саме запрошено на зібрання Лайонс Клубу представників з сорок двох країн України і Лайонс Клуб в Бабилоні зацікавився в тому, що буде спонсором перших клубів, які мають постати у Львові і Донецькому. Завдяки старанням президента Лайонс Клубу в Бабилоні, ця ініціатива буде підтримана фінансово цілим Лайонс дистриктом 20—С, який охоплює 55 клубів в повіті Саффоко.

Вийшли спогади Д. Куп'яка

Торонто. — Минулого року появилася 431-сторінкова книжка Дмитра Куп'яка п. з. „Спогади незрозумілого“. Обкладинка роботи Миколи Бідняка.

Василь Барладяну про твір Д. Куп'яка пише: „Це спомини тільки одного українця. Тих, що могли б написати свої спогади чи доповнити Дмитра Куп'яка немає вже на землі: вони загинули в боротьбі з польськими, німецькими чи советськими окупантами. І тільки тому саме Д. Куп'якові судилося написати про події, які вже є історією і водночас тільки частиною тієї важкої боротьби, що вже віки не припиняє наш нарід, бо його вороги не бажали піти з нашої землі добровільно. Але й сам

(Закінчення на стор. 3)

ФЕСТИВАЛЬ АНСАМБЛЮ „ВОЛОШКИ“

Дженкінс, Па. — Школа українського танцювального ансамблю „Волошки“ влаштує Весняний фестиваль, який відбудеться у неділю, 17-го травня, в пансіоні парафії св. Архистратига Михаїла, 1013 Фокс Чейс роуд, Дженкінс, Па. Початок о год. 1-й по полудні. В програмі: о год. 2-й по полудні — виступ танцювального ансамблю „Волошки“ та учнів школи, а також спортивні ігри, виграти та буфет. За додатковими інформаціями слід звертатися до Ніни Прибильської (215) 235-4078.

(Закінчення на стор. 3)

ЗСА наклали санкції на Росію й Індію

Вашінгтон. — З'єднані Стейти Америки неодноразово протестували проти намірів Головного управління космічними дослідженнями Росії продати індійській організації у справах космічних досліджень криогенні ракетні двигуни. Однак Росія й Індія не відмовилися від цієї операції, і Вашингтон у понеділок, 11-го травня, наложив санкції на обидві країни, які організації, заявивши, що продаж двигунів є порушенням міжнародного режиму контролю за ракетною технологією.

Індія заявила, що придбання двигунів дозволить їй запускати власні супутники зв'язку, однак Вашингтон побоюється, що куплена в Росії технологія допоможе Індії обзавестися засобами доставки зброї масового знищення. У 1974 році Індія провела вибух ядерного пристрою і нині має або ядерні бомби, або можливість для їх виготовлення. Індія розробила також

програму створення власних балістичних ракет.

Речник Державного департаменту Річард Бавчер заявив, що ЗСА відмовляються на два роки продавати будь-які товари дослідним космічним організаціям і щось у них купувати. Коли Вашингтон попереджував Індію публічно і дипломатичними каналами, що угода з Головним управлінням космічних досліджень може повести за собою санкції, індійська преса обвинуватила З'єднані Стейти у спробах вимушення у внутрішній справі країни. Теперішня заява Державного департаменту викликала нову бурю протестів.

Кореспондент газети „Нью Йорк Таймс“ Барбара Кроссетт пише, що цей епізод неприємний для Індії і з тієї причини, що після розпаду колишнього оборонного Союзу Росії встановити тісніші зв'язки зі З'єднаними Стейтами Америки.

М. Захарка переобрано на голову Округу УНСоюзу у Перт Амбой

Дня 7-го березня 1992 року Окружний Комітет Відділів УНСоюзу у Перт Амбой, Н. Дж. відбув Річні загальні збори. Наради відбулися в залі церкви св. Михаїла в Мелвіллі, Н. Дж. У виступі цих нарад, до Управи на 1992 рік увійшли: Михайло Захарко — голова, Василь Бойко — заступник голови, Софія Лонишин — секретар та Іван Бабін — касир. Контрольна комісія складалася з таких осіб: Василь Матковський — голова, Петро Барлецький та Степан Захарко — члени.

М. Захарко відкрив збори та привітав головного касира УНСоюзу Олександра Благітку. Хвилиною мовчання вшановано померлих членів Округу.

Нарадами провела Президія: Осип Ринник — голова, Василь Бойко — секретар. Наради прийняли запропонований порядок нарад та відчитаний протокол з останнього засідання, яке відбулося 23-го лютого 1991 року. Звіти членів управи Округу започаткував

М. Захарко

голова М. Захарко. Він подав коротко про свою участь на Союзівці у засіданні голів округ УНСоюзу. Він також звітував про участь цілої Округи у демонстрації у Вашингтоні та подякував всім за поміч у цій акції.

Описав звітував касир І. Бабін про стан каси Округи. С. Захарко, від Контрольної комісії potwierдив

(Закінчення на стор. 3)

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 12-ГО ТРАВНЯ, керівництво Європейської спільноти відкидало останніх спостерігачів, що ще перебували в Боснії і Герцеговині, оскільки їхня присутність там стала занадто небезпечною. Керівник групи спостерігачів у Сараєво Антоніо душ Сантуш заявив: „У всіх нас є дружини і діти, про яких ми мусимо дбати“. Група залишила боснійську столицю на чотирьох броневиках під блакитними прапорами ООН. „Якщо у нас з'явиться хоч тінь надії на те, що наша допомога знову потрібна, ми повернемося“, — запевнив член групи англієць Джеремі Брейд.

АМБАСАДОР АЗЕРБАЙДЖАНУ в ООН Гасан Гасанов обвинуватив вірменську сторону в тому, що вона, захопивши місто Шушу, домагається остаточного вигнання азербайджанців з Нагорного Карабаху. На заклики Вірменії ввести в Нагорний Карабах миротворчі сили ООН Гасанов відповів, що така місія не матиме успіху, оскільки там іде справжня війна. В той же час Азербайджан і Туреччина звернулися до Ради Безпеки з проханням надіслати у Карабах групу спостерігачів для зібрання докладної інформації про характер збройного конфлікту і погляди його сторін.

ВІДВІДУЮЧИ Пуерто Ріко, колишній советський генерал-майор КГБ Олег Калугін, де він читав лекції в університеті і представив особисто читачам свою нову книгу, закликав Уряд З'єднаних Стейтів Америки розвинути сильнішу і більш прецизну пропагандистську кампанію проти Куби і тамошнього президента-диктатора Фідела Кастро. Калугін, який працював в КГБ чверть віку, заявив, що ЗСА повинні затіснити ембарго для вивозу і ввозу товарів на Кубу, накласти інші санкції проти тамошнього режиму. Калугін вірить, що єдині ЗСА можуть покласти край комуністичній диктатурі на Кубі. Він не радить кубинським емігрантам формувати „визвольну армію“ чи військові з'єднання для висадки на „острів свободи“, бо режим Кастро може впасти під тиском Уряду ЗСА без життя зброї. У Білому Домі заявили, що заява Калугіна є його приватною справою і з нею він не звертався до жодної американської урядової установи.

ВІЙСЬКА ССРСР НА ЗАХОДІ СТАНОВИТИМУТЬ СТРИЖЕНЬ РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ

Москва. — Пресове агентство ІТАР-ТАСС повідомило, очевидно на підставі російських урядових джерел, що колишні окупаційні советські війська на Заході, зокрема в Німеччині, які згідно з договором мусять бути виведені до кінця 1994 року, становитимуть стрижень нової російської армії. Про це повідомив представник засобів масової інформації перший заступник голови Верховної Ради Російської Федерації Сергій Філатов, який очолював парламентарну делегацію депутатів, котра не тільки відвідувала стаціонарні в Німеччині військові частини колишнього ССРСР, але зустрічалася з офіційними німецькими урядовими представниками.

Виступаючи в середу, 13-го травня на пресовій конференції в приміщенні російського парламенту С. Філатов підкреслював високий моральний стан військових частин в Німеччині, які неформально тепер підлягають Росії, хоч, як він до цього признається, в цій справі не було підписано жодних договорів, ані на міжнародному форумі, ані між країнами Співдружності Незалежних Держав.

Боріс Єльцин, теперішній президент, прем'єр-міністр, голова Ради оборони Росії тощо, заявив, що Росія вважає себе спадкоємцем колишнього ССРСР і тому все добра імперія, який і нерухомих інвентар, мастик, фінансові вклади — належать Росії, яка, доречі, ніколи не виходила з Союзу.

Таке російське крутістьство допомогло росіянам накласти руку також на всі окупаційні армії в Німеччині, Чехо-Словаччині, Польщі, Мадящині, а тепер вони пробують те саме робити в колишніх республіках ССРСР, які вмічасі проголосили свою незалежність, — кажуть деякі аналітики і політичні спостерігачі.

С. Філатов поінформував журналістів про плани формування російської армії. Він підкреслював, що для цього парламентові Росії прийдеться прийняти ще декілька додаткових законів у яких соціальна охорона військових мусить бути забезпечена. Він додав, що виведення війська з Німеччини відбувається за заздальгидь випрацюваним планом і з допомогою уряду Німеччини. Філатов повідомив, що його група має намір відвідати також інші країни де ще залишилися військові частини колишнього ССРСР.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК 11-го травня, президент Джордж Буш відвідав Філадельфію, місто, яке також має чимало нерозв'язаних соціальних проблем. Вже на самому вступі під час розмови з кореспондентами Президента ЗСА заявив, що його турбує проблема міських гетто, які поступово треба буде ліквідувати. У поїзді по бідних частинах міста Дж. Буша супроводжував колишній шеф філадельфійської поліції Біллі Вільямс, якого недавно перевели на таке становище до Лос Анджелеса, але там він ще свої функції не перейняв. Натякаючи на відвідинах у Лос Анджелесі, Буш заявив, що його ціллю є створити двопартійну урядову комісію, завданням якої буде шукати шляхів ліквідації гетто.

РЕЧНИКИ ПЕНТАГОНУ повідомили, що Департамент оборони ЗСА не буде більше фінансувати дослідів проекту створення лазерної зброї, яка мала бути частиною проекту стратегічної оборонної ініціативи і при допомозі якої можна було зістрілювати ворожі атомові ракети в повітрі. Поки що не відомо, чи відмова від цієї лазерної зброї є частиною програми роззброєння, чи пентагонівські стратеги дійсно вважають, що загроза для Америки від атомової атаки вже минула. Понадто аналітики і військові спеціалісти кажуть, що поступове зменшення продукції і дослідів модерної зброї може заохотити майбутніх світових авантюристів, наприклад, Китай і при зміні уряду Росія, порушувати встановлений порядок в світі.

ПОЗДОРОВЛЯЮЧИ АМЕРИКАНСЬКИХ жінок з нагоди Дня Матері, ньюйоркський примас, Кардинал Джан О'Коннор, закликав губернатора Маріо Квемо, стейтвий уряд і легіслатуру, прийняти закон про контроль абортів. Заява голови Католицької Церкви ньюйоркської архидієцезії викликала критику борців за права жінок розпоряджатися собою і занепокоїла деяких священників у парохіях, які безпосередньо співпрацюють з народом. На їхню думку, Кардиналові О'Коннорові не треба було вмішуватися у світські справи і порушувати принцип відділення Церкви від держави.

ВИБОРЦІ ТЕКСАСУ, як виглядає, підтримують у передвиборах незалежного кандидата мультимільйонера Г. Росса Перо. Для того, щоб він міг фігурувати як офіційний кандидат йому треба було зібрати в Тексасі 54,275 голосів з підтримкою його кандидатури. У понеділок, 11-го травня, до локальної виборчої комісії доставлено 90 паперових коробок з 225,000 підписаних петицій — майже п'ять разів більше, як цього вимагає виборчий закон. Також зібрано досить підписів в Нью Джерзі.

ЯК ЗАГАЛЬНО ПЕРЕДБАЧУВАЛИ політичні спостерігачі, президент ЗСА Джордж Буш долучиться до інших майже 100 лідерів світу, які візьмуть участь у світовій конференції, завданням якої є збереження чистоти землі. Конференція відбудеться в наступному місяці в Ріо де Жанейро, Бразилія. Дж. Буш заявив, що З'єднані Стейти Америки підтримують і будуть підтримувати в майбутньому збереження чистоти довкілля, бо деякі країни вже стоять на грані катастрофи.

„Бабуні зберегли релігію в Україні“

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Х. В.Ф.). — Кожний день в житті редакції є виповнення, більш чи менш, щоденною рутинною. Однак бувають також і такі дні, коли в редакцію нашого щоденника „Свобода“ заходять цікаві особистості і різних прошарків українського суспільства в Україні та діаспорі.

Цим разом вітаємо в себе отця протоієрея Івана Терлецького, уродженця ЗСА, який виростав і вчився тут. Сьогодні він відвідує нашу редакцію щоб розказати нашим читачам, які труднощі мусить на кожному кроці поборювати Українська Греко-Католицька Церква в Україні. Отець І. Терлецький вже від вересня 1991 року перебуває в Україні, як один із викладачів Львівської Духовної Семінарії, що розташована в Рудному поблизу Львова.

Львівську Духовну Семінарію ім. св. Духа Української Греко-Католицької Церкви відновив у травні 1990 року при Преображен-

Отець І. Терлецький розказує про церковні справи в Україні.

ській церкві у Львові Митрополит Володимир Стернюк. Однак в дуже короткому часі стало очевидним, що так проводити навчання є неможливо з уваги на кількість семінаристів, число яких збільшалося з дня на день. Вирішено розглядатися за приміщенням, де можна б примістити понад три

сотні семінаристів, викладачів та інших допоміжних членів семінарського складу. Не знайшовши нічого більш відповідного, в грудні 1990 року, вирішено перейти до приміщень літнього піонерського табору в Рудні біля Львова, хоча не

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА

ТРАНСНАЦІОНАЛЬНИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 U.N.A.: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і догиси підписані авторами, не несуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Рана Лос Анджелесу не гоїться

Триденний бунт чорних у Лос Анджелесі, який проявився у вбивстві понад 55-ти осіб, у пораненні кількясот, спаленні понад 2,000 кам'яниць та сплюндруванні сотень крамниць, стався в році президентських виборів і тому набрав ще більшого розголосу та ще складніших наслідків. Коли писані ці рядки — життя у Лос Анджелесі, другому поруч із Нью Йорком найбільшому місті Америки, вже трохи нормалізується. Поліційну годину відкликано, але частини Національної гвардії все ще патрулюють на вулицях, але виспане туди президентом військо, силою коло 6,000 вояків, вже відкликано.

Пригадаймо, що безпосередньою причиною цього нещастя було звільнення лавою присяжних чотирьох білих поліціантів, яких судили за важке побиття чорного моториста Родні Кінга, який їхав із швидкістю 115 миль на годину, не давав себе арештувати, пручався та ще й мав за собою цілий кримінальний реєстр. А втім, на судовій залі висвітлювали відео із сцени, як били Кінга: знав що сцену випадковий інший моторист. Вердикт присяжних був несподіванкою для самого прокурора та оборонців, але йде у світі такого нема, щоб вбивати невинних людей, палити дома та розбивати й розкрадати все, що попаде під руки, у відповідь на несправедливий судовий присуд. А подібний бунт чорних із убивствами невинних прохожих, паленням домів і сплюндруванням крамниць відбувся у різних містах Америки у 1965 і 1967 роках, то ясно, що справжньою причиною такого масового вандалізму є низький рівень низів чорного населення, плюс розгульність чорної молоді.

Цікаво, що на заклик посаадника Лос Анджелесу на адресу чорних — багато батьків молодих вбивників і грабіжників звернули крам, пограбований їхніми дітьми. На телевізійному екрані показували, як старша чорна жінка передає поліціантам кілька пограбованих хутер — кожне вартості по кілька тисяч дол.

Коли ще обов'язувала у Лос Анджелесі поліційна година і семиміліонове місто ще не прочуло від отого вибуху пристрастей, полетів туди президент Джордж Буш, щоб наочно перевірити заподіну тому прегарному містові руїну. Привіз кілька мільйонів дол. допомоги на відбудову румовищ, обіцяв більше, відвідав поліційну станицю, перевів нараду з губернатором Каліфорнії та посаадником Лос Анджелесу й виголосив промову із закликом до двопартійної співпраці над відбудовою Лос Анджелесу та над заходами, щоб такі трагедії більше не мали місця. Але заклик Буша пішов у пусте: Демократична партія рішила використати той триденний трагічний спектакль у Лос Анджелесі для партійно-політичної виборчої кампанії. Демократичний кандидат на президента Билл Клінтон заявив, що допомога Уряду приходить запізно і її замало. Всі чорні проповідники з Джессі Джексона, кандидатом на президента в останніх виборах, виголосують промови по лінії Демократичної партії. Події в Лос Анджелесі вдарили по адміністрації Джорджа Буша, бо завжди так буває, що люди скидають вину на Уряд за кожну невдачу.

Таким чином — як це не дивно — триденний вандалізм у Лос Анджелесі став політичною проблемою, яка може пошкодити кандидатурі Буша. В останніх виборах всі південні стейти, заселені компактною масою чорних, голосували за Бушем — тепер це може обізнатися, дармащо кандидатура Клінтона викликає поважні сумніви: цей губернатор маленького стейту Арканзас не має державницького формату, демагог у своєму стейті, латав державний дефіцит і аж ніяк не визнається у міжнародному світі, нічого не знає зі закордонної політики.

Шукаючи винуватців — скинули всю вину на поліцію, яка ніби злякалася юрби і мало реагувала, хоч виарештовано тисячі осіб, здебільш недовідалих. Віцепрезидент Дан Квейл виступив в обороні поліції, як надто малу числом та виснажену важкою службою у цьому великому місті. Тепер думають, щоб вести нову процедуру для вибору присяжних суддів. Усе це пусті заходи: треба генерацій чорних, щоб їхній загальний піднісся на вищий ступінь культури і щоб до мінімуму скоротилось число молоді, яка втікає із шкіл, хворіє почуттям меншевартості і покладається на харчові картки та „велфер“. Треба генерацій, щоб афро-американці зрозуміли, що це злочин і тотальний абсурд руйнувати самих себе.

Їх близько 20 мільйонів (по над 16 мільйонів в Узбекистані, а хоч чотири у кордонах Туркменістану, Таджикистану і Киргизістану). Населення цих трьох республік більш-менш по 4 мільйони. А численні узбеки в тих країнах, покинувшись на особливе важливе історичне становище їх племені, підносять голову в цих чисельно слабших країнах. Чули ми який рік тому про різно узбеків із туркменами на території Туркменістану. Нагадаємо нижче про подібний кривавий конфлікт між узбеками і киргизами в Киргизії.

Усе написане, то наче пролог до думок, які насуваються після прочитання інтерв'ю, яке мала кореспондентка львівської газети „За Вільну Україну“, Надія Деркач, з президентом Киргизії Акай-Уулу (з 11-го квітня ц. р.). Цікаво було б передати цілу цю розмову для характеристики психіки і настанов цих наших політичних „співдружників“, але з уваги на місце — обмежимося. Виріс він в аулі. Студював у Петербурзі, інженер-математик, професор, відтак президент Академії Наук Киргизії; покинув науку, коли обрали його президентом. На запит кореспондента про кривавий конфлікт між узбеками і киргизами в Ош — президент відповів: „Не виключено, що в Оші було ще

В грудні 1940 року народний комісар легкої промисловості в Києві М. Каганович викликав мене зі Львова на обговорення справ продукції і поставлення хутрянці та шкіряної промисловості. Я тоді не зважаючи на свої 25 років завдяки своїм студіям у Відні і досвідом з преці був назначений директором хутрянки і частинно шкіряних фабрик у Львові. Але в дійсності Кагановичеві шлося про те, щоб я привіз зі собою зори шкіряних плащів і хутер з докладними вимірами для членів його родини...

Перебування в Києві я використовував на те, щоб оглянути свою столицю. Побував у Софійському соборі, у якому якраз тоді стягнули один метр кам'яні накладенні плит з підлоги і відкрили на стінах незнану мозаїку. Був в декількох музеях, був в опері і дуже хотів оглянути Печерську Лавру, яку тоді переіменували на антирелігійний музей. Але я прийшов запізно, бо прогулянка якраз відійшла, а найближча мала

Микола Рішко

м. Ужгород

ОДНА НАС МАТИ ВЕРХОВИНА ПОРОДИЛА

(до 95-річчя від дня народження Василя Гренджі-Донського)

З букетом весняних першоквітів, у призадумі, нахиливши голову стою в центрі міста Ужгороду перед гарною меморіальною дошкою нестихаючого соловейка Срібної Землі чарокрасних барвінкових Карпат, талановитого письменника — прозаїка і поета, одного з перших основоположників новітньої закарпатської української літератури Василя Гренджі-Донського, який після довгих літ повернувся до нас, у свій рідний край у всій силі й красі. Його голос, мов звуки вівчарської трембіти, нині чути від гордої Говорі до дзвінкого Ужа. З почуттям гарячої любови вітаю його, як вірного сина народу, як найближчого моему серцю друга й першого вчителя — нахненника на стежці в світ прекрасного — поезію. І миттєво, мов на голубому екрані, меморіальна дошка зникає й він з'являється переді мною, як колись, живий, простий, розумний, говірливий, добряче усміхнений. Чую його голос, відчуваю дружній потиск рух, обійми...

Ще будучи студентом Пряшівської вчительської семінарії, я залюбки уважно читав його милозвучні вірші в тодішніх газетах та журналах „Наш рідний край“, „Пічка“. Полюбилися, бо й сам починав віршувати. І так коротіло познайомитися із незвичайною, загадковою для мене, людиною — живим поетом. Подався то пішки, то на возі з рідного села Драгова, що на Хустщині, в окружний центр селіще Волове (нині Міжгір'я), де на окраїні жив ще молодий поет. В дорозі думав, як підійти до такої людини, як поклонитися, що говорити...

На невеличкому подвір'ї, перед чепурною дерев'яною хатиною трохи вищий ніж середнього росту, з високим чолом, в окулярах, господар ручною пілою рубав буюкового округлячка. Я поздоровився й запитав: „Будьте такі добрі, скажіть, де живе наш поет, пан Василь Гренджа-Донський?“ Він випростався, підняв угору пилку й, посміхаючись відповів: „То я буду той, пробачте, великий пан. Прошу, заходьте ближче.“ Я представився. „А, так це ти, друже Миколо! В журналі „Наш рідний край“ я читав твого вірша „Мрія“. Гарний, мелодійний.“ — похвалив він

Микола Бараболяк

У „СПІВДРУЖНОСТІ“ З ПЛЕМЕНАМИ?

II

страшніше ніж у Нагірному -Карабаху, бо навіть у Карабаху не було такого, щоб за два дні загинуло понад 300 чоловік. У цьому столітті події в Оші були найбільшою трагедією. Я думаю, вдячний президентові Узбекистану, який проявив надзвичайну державну мудрість і волю — далеко не всі узбеки підтримали його в цьому — і ми припинили цю трагедію.

На запит про конфлікт між населенням півночі і в Киргизії півдня, де виходить таке, що якщо депутати з півночі голосують в справі якогось рішення на сесії Верховної Ради „за“, то депутати з півдня будуть „проти“, і навпаки, президент дав на те виминаючу відповідь; мовляв, південні киргизи більш культурно відсталі. Без сумніву грають тут ролі племенні лояльності. Був запит, чи є можливість виникнення великого історичного Туркестану на місці нинішніх республік. Акай-Уул відповів: „Ми азіяти надто різні, хоч раніше мали нас за однакових“.

Ясно, що тут мова про племенну розмаїтість, а не дефінітивну національну окремішність у нашому ро-

Володимир Гординський

„БО ТАК ТРЕБА БУЛО“

зібратися за день або два. На другий день мені треба було від'їхати до Львова і чекати не міг. Я запитав скільки людей треба на таку прогульку? Відповідь була 20, і кожний платить по одному карбованцеві. Я витягнув з кишені 20 карбованців, поставив на стіл і сказав, що то вже є прогуляк. Після деякої надух мені дали провідника і ми пішли в печери.

Провідник гарною українською мовою запитав мене: „Ви із Західної України, то вам здається антирелігійної пропаганди не треба?“ — я відповів, що не треба, і так ми йшли мовчимо рядом, а тоді він почав: „Західня Україна — там знаю про проф. Возняка, проф. Студинського, проф. Гординського...“ я перебив йому і сказав, що Гординський мій батько. Мій провідник затих, а за деякий час почав знову говорити, що він був професором ук-

зунинні. В розмові згадано теж про можливість поширення фундаменталістичних релігійних тенденцій на республіку, мова очевидно про впливи з Ірану. Президент виключає таку можливість, що мабуть і правильно, бо тяжко подумати, що тамтешнє мусульманське жіноцтво дало себе уб'гати у „чадари“ і показуватися після підсоветського лібералізму на вулиці тільки з відслоненими очима. Не виключає президент, однак, якоїсь ісламської „співдружності“, коли б нинішня розлетілась. Поки що азіяти за існуючу „Співдружність Незалежних Держав“. Про теперішню „співдружність“ ось що він каже: „Буду відвертим, СНД улаштує нас корисно... тому кривив би душою, якщо б не признався, що на даному етапі СНД нам об'єктивно потрібна — і в аспекті загально-соціального й економічного“. Однак на питання, чи на його думку, Україна повинна теж продовжувати її членство в СНД, Акай-Уулу відповів, що Україна за її можливість не уступається великодержавам світу і тому її стосунки до Росії не той, що нерозвинутих азі-

ненко додав, що без таких вимушених віршів він не зміг би був виховати плеяди одуховленої української молоді.

У добу нашої еміграції з України дуже мало людей приїздило на Захід і ми мало знали про те, що там діється. До того кожному зустріч з людьми з України наші націоналістичні кола уважали за зраду. Клич „не зустрічатися“ мав бути обов'язковим для кожного з нас. Але ми, голодні відомостей з України, таки зустрічались. І це відбувалося в Українському Інституті Америки в Нью Йорку або в домі Йосипа Гриняка. В Інституті мій брат Святослав мав своє ательє і до нього приходили мистці, поети, письменники і навіть музики. З того часу у пам'яті залишилися імена як Ростислав Братунь, Роман Лубківський, Ірина Вільде... Всі вони шукали за літературою, заробленою в Україні або хотіли купити Біблію чи іншу релігійну літературу.

Не можу забути одного (Закінчення на стор. 4)

і продовжав: „Ми з тобою родичі й по перу. Я, мабуть, не набагато старший (9 р.). Та прошу, не величай мене паном і на „ви“. Я для тебе буду від нині Василь, а ти для мене — Микола. Ми з одного кореня прийшли на світ, одна нас розумна, талановита мати Верховина породила й якомсь тяжко зростила“.

Зайшли ми в чистеньку хату. І розпочалася довга задушевна розмова. Я прочитав два вірші. Василеві сподобались. З того дозволу він замінив пару слів і сказав: „Добре, Миколо. Маші іскру Божу. Пиши, читай вірші наших корифеїв Т. Шевченка, І. Франка, Л. Українки та інших поетів“. Він теж прочитав кілька невеличких віршів. Вкінці подарував мені безцінний скарб — свою збірку поезій „Тернові квіти полонин“. Це була в мене перша книжка з автографом, яку я беріг, як зінцію ока. Згодом, уже будучи вчителем, мені вдалося придбати й збірки „Китиця квіток“, „Золоті ключі“ та „Тобі, рідний краю“. Вони були й моїм підручником у школі. Донині, вже теж поспівів, мої колишні учні при зустрічі зі мною охоче деклямують вірші свого гірського соловейка Василя, а ще тишком-нишком наспівавмо куплетики з віршів, написаних коломийковим розміром, як наприклад:

Повій, повій, буйний вітре,
Із гори в долину,
Неси душу, буйнєсенький,
Там, на Україну.

Але, на жаль, тих збірок як не встиг сховати від злочинців — гортівсько-фашистських окупантів, які разом із іншими цінними книгами спалили їх. Спалили. Та не спалили вони живе слово співця полонин, його й нашу любов до знедоленої верховини, неонавист до тодішніх нових ворогів, боротьбу за правду і волю.

Після того пам'ятного дня ми ще кілька разів зустрічались в Ужгороді й Хусті. А остання розпочалася, кров'ю полита, в тьавівській тюрмі-катівні в березні 1939 страхітливого року. Мене терорист і жандарм штовхнули кулаками в камеру, в якій уже, з сніжками на обличчї, був Василь. Він скопився й ми обнялись. Це вже не сподобалося катюгам — така зустріч двох великих „гринників“. Про це Василь у своєму щоденнику за 26-те березня згадує так: „Під вечір відчинилися двері і в мою камеру приводять молодого нашого поета Миколу Рішка. „Микольцю, колего, друже мій, і ти тут?“ — питаю. Виявляється, що тут ув'язнена і його дружина (вчителька). Каже, що драгітєвськє сєлянє захищали від окупантів кордон. І всіх заарештовано й приведенно сюди у в'язницю.

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Лист до членів УНСоюзу

Український Народний Союз від початку свого існування створює плекати серед членів доброзичливість у взаємодіношенні, готовість допомогти у потребах, дбав про корисне виховання молоді і заохочував до громадської праці. У висліді члени нашої організації виявляли і виявляють щире розуміння повисших принципів корисного діяння і радо включаються у союзову „братську діяльність“.

УНСоюз як і кожного року, так і в цьому, надасть одному з найбільшох активних своїх членів почесне ім'я, а воно — „Братський Союзовець Року 1992“.

Щоб здобути таке почесне ім'я, даний кандидат повинен виказатися помітною безкорисною заслугою у братській праці на терені УНСоюзу та харитативною і громадською працею поза Союзом. Кожний Відділ або член УНСоюзу може номінувати кандидата на згадане ім'я до 30-го червня 1992 року. В часі до 15-го липня покликанє журі УНС вибере одного із номінованих кандидатів.

Після вибору УНСоюз автоматично передасть ім'я і прізвище успішного кандидата до Крайового Братського Конгресу Америки, де він/вона буде конкурувати з кандидатами інших братських організацій Північної Америки, ім'я якого

— Фратерналіст на 1992 рік („Fraternalist of the Year for 1992“).

Вибір кандидатів підлягає таким правилам:

1) кандидат мусить бути активним членом у відділовій праці під час його вибору,

2) посмертний номінацій не приймається,

3) не можуть бути обраними: члени Головного Уряду УНС, „Свободи“ та „Українського Гижневика“, їх працівники та урядовці, всі продавці аскурації УНСоюзу на повній платні і нагороджені цим почесним іменем в минулих роках.

Просимо слати на адресу братського координатора наступні дані про кандидатів: 1) ім'я і прізвище кандидата; 2) опис його/її заслуг; 3) фотографію кандидата (побажано чорно-білу).

Просимо вас, знову цього року, урядовців Окружних комітетів, урядовців відділів і усіх членів УНСоюзу про співпрацю. Вона спричиниться до продовження цієї гарної союзової традиції вшанування особи гідної цього відзначення, до поширення доброї реклами для його відділу та округи, і також до заохочення інших членів до братської діяльності.

З братським привітом і пошаною до вас:

Андрій Воробеш,
крайовий кординатор
братської діяльності

Галина Маняко

Орел України

(Симонів Петлюра присвячую)

Симон Петлюра! Тільки два слова,
Але для нас він — ворог неволі,
Мужність козака, погляд орлиний
Славний, вільний, вожде України.

Симон Петлюра — сурма свободи!
Будеш, ти, жити вічно в народі,
В пам'яті, в душах, у наших серцях,
Кличе нас Правда під Симона стяг!

Стяг України! З ним ми не згинем!
З ним рідний край із руїни піднімем,
З ним ми розівемо вражі навали,
Й знову добудемо долю і славу.

Житимеш, батьку, у нашому чині,
Житимеш, щоб жила Україна,
Поруч з тобою стоїть Батьківщина.
Разом з тобою розквітне каліна.

Симон Петлюра — це сурма свободи,
Зоря Перемоги і доля народу,
Вража облуда нас не ублажа,
Він для дітей наших слава і крила.

Є Україна, була і все буде!
Сина свого вона ні, не забуде,
Згинула неволя, кати і облуда,
Щезли тирани, знову живуть люди!

Через півгодини Рішка забрали від мене, а куди — не знаю... На прощання він вигукнув: „Тримайся, Микольцю!“ „Буду“ — відповідаю.

Після щоденних вислухів, побоїв у тьавівській та хустській тюрмах, у тимчасово перехідному концтаборі біля села Крива, ми зустрілись у кінці квітня аж на угорській території, на окраїні міста Ниредьгази, в концтаборі Варюлопош, колишньому графському жеребицю та свинарнику. Тут уже було понад 1,000 в'язнів зі всіх куточків ораденної безбронної Верховини — вчителі, творча інтелігенція, лісоруби, робітники, селяни — весь цвіт народу, борці за свободу. Всі виснажені, голодні, з подрапанними обличчями. Та душою не вбиті, не каються, нескорені.

Велику групу в'язнів, у якій був і я, загнали в довжелезний хлів-жербебенець, де ще було місце присісти в смердочих цементових перегородках обабіч прохідної доріжки, на якій терористи спостерігають за поведінкою жертв — рухом, прислухаються до розмови... Василь уже був тут. Мене штурхнули в перегородку досить далеко від нього. Та ми привітались поглядами й підняттям рук. Сидимо по-турецьки. Суворі, похмурі, мов гори в лиху погоду. Та, як казав поет О. Олесь, „з журбою радість обнялась“ хоч на кілька хвилин. Василь підвісав і на повний голос вигукнув: „Дорогі браття! Великдень уже минув, але згадаймо про нього й заспіваймо великоднє „Христос воскрес!“ Всі якось тяжко встали й величаво заспівали „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть поправ і сущим во гробі живот дарував!“ Дорого нас коштував цей „Христос воскрес!“ У хлів, мов звітрені вовки, увірвались поліція, жандарми, терористи, детективи. Б'ють кого попало. А Василя, мене та інших вибірково тягнуть у приміщення-катівню на вислук. Всі повертаються зі свіжими сніжками, кривавими рубцями на обличчях. Звичайно, Василеві найбільше дісталося. Та, повернувшись, він вигукнув: „Христос воскрес!“ Всі одностайно відізнавались: „Воістину воскрес!“ Наш голос, великоднє пісня долинула й до простих, чесних, працьовитих угорок, які через розбиті віконні шибки кидали нам хліб, солонину, ковбасу, яблука...

Нарешті через три місяці, 27-го червня 1939 року була проголошена амнестія й групами покалічених в'язнів пускали додому. З того часу наші терністі дороги з Василем розминулись назавжди.

Василь Гренджа-Донський залишив довічні сліди доброго, корисного й найкращого в людській пам'яті на (Закінчення на стор. 3)

М. Захарка...

(Закінчення зі стор. 1)

правильність касового звіту.

Після вибору нової Управи, перевибраний головою М. Захарко подякував за довіру до нього і інших членів Управи і попросив до слова головного касира УНСоюзу О. Благітку.

О. Благітка почав свій звіт переглядом організаційної праці і ствердив, що на 12 відділів в Окрузі тільки сім відділів брали активну участь у приєднанні нових членів. У 1991 році вписано в члени 22 особи, тобто на 1-го члена більше, як попереднього року. М. Захарко, Відділ 349-ий, придбав вісім членів, С. Лонишин, Відділ 372-ий, приєднала п'ять членів, Ірена Пендер, Відділ 209-ий, забезпечила чотири члени; два члени приєднав В. Матковський, Відділ 104-ий. По одному членові дали: Надя Рінник, Відділ 353; Іван Бабин, Відділ 168 і Катерина Пров, Відділ 26.

О. Благітка подякував М. Захаркові за його працю, як також всім організаторам нових членів. Він погратулював за підвищення виконаної квоти в Окрузі, тобто на 29% більше, як попереднього року. Головний

касир подав, що коли б п'ять неактивних Відділів приєднали по одному членові, то квота була б виконана на додаткових 12%.

Після цього О. Благітка перейшов до загального перегляду організаційної праці цілого УНС у 1991 році. Загальна сума забезпечення, на приєднання 1,346 нових грамот виносила 9,621,000 дол. Ото ж виконано квоту на 67%. Для порівняння подав, що в попередньому році, який був конвенційним роком, виконано квоту на 80%. У 1991 році УНСоюз втратив 1,861 членів. В наступному О. Благітка звітнував про фінансовий стан УНСоюзу і ствердив, що майно зросло на 1,263,000 дол. В порівнянні з 1990 роком зріст майна УНС був лише 320,000 дол. О. Благітка подав, що від часу існування УНСоюзу, 98 років тому, виплачено членам, або їхнім спадкоємцям 91 міль. дол. Це показує солідну фінансову базу УНСоюзу.

В 1991 році УНСоюз доплатив до своїх видань 959,000 дол., а на утримання Союзівки видав 342,000 дол. На стипендію приділено 117,000 дол. Отже, ніяка інша українська установа не може похвалитися такою фінансовою підтримкою українській громаді.

Одна нас мати...

(Закінчення зі стор. 2)

Ниві відродження нашої культури, літератури. Він оспівав нашу славу минулих часів, будинок і будинок свідомість народу, вчив і вчить любити рідний край, його неповторну красу, рідну мову, пісню.

Нині скляємо голови перед його невиспущеною бджілкою, дочкою поета Зіркою, яка в нелегких матеріальних умовах підготувала до друку вже дванадцятий том творів свого батька в ЗСА. Відрадно знати, що після довгого замовчування, в наш сприятливий час, у кінці минулого року ужгородське республіканське видавництво „Карпати“ (директор В. Данканич) випустило в світ об'ємистий том вибраних творів письменника й готується до видання том щоденників. А з нагоди ювілею — 95-річчя від дня народження видатного майстра красномов'я, 23-го квітня відбудеться вчистоті вшанування його світлої пам'яті в Ужгороді, в його рідному Міжгір'ї й по всій Верховині.

Немає в живих мого нерозлучного друга Василя. На жаль, остання наша зустріч відбулася біля красивого надгробного пам'ятника на чужині в місті Братиславі. Кладучи букет квітів на могилу, у душі на прощання відозвались слова:

Следи твої, Василю, друже,
В народній пам'яті нестерпні.
Хто всю любов віддав народу —
Не може зникнути, померти!

Березень, 1992.

„Бабуні...”

(Закінчення зі стор. 1)

було письмового контракту з власниками-колективом оздоровчого табору „Гренада” об'єму профспілки працівників агропромислового комплексу, а тільки усне домовлення. Все ж таки існувало усне узгодження, що в заміну за винайм керівництво семінарії уліпшити приміщення, які треба було пристосувати до цілолітнього ужитку, а не, тільки для літнього таборування.

Першим таким уліпшенням зі сторони семінарії було запровадження газових проводів, яке вдалося довершити тільки тому, що самі семінаристи копали рови для прокладання газових труб. Вміщасі економічна ситуація в Україні мінлилася з години на годину й уліпшувалися колективу „Гренада” вирішили також скористати та, не зважаючи на усне домовлення, зажадали астрономічну суму карбованців щомісячної ренти, вигідно забуваючи за кошти проведені уліпшення та газових труб. Власники комплексу в травні 1991 року відмовилися від подальшої винайми приміщень і зажадали звільнення приміщень.

Тим часом деякі уліпшувачі свої уділи подарували УГК-Церкві, що зробило Церкву співвласником. Однак до порозуміння не можна було дійти, справа опинилася в суді, але поки справа вирішуватиметься, семінаристи залишилися в тих приміщеннях. Але, щоб дати до розуміння по чийому боці сила, інші уліпшувачі вирішили такі перешкодити семінаристам у навчання та позбавили приміщення семінарії гарячої води, газу та електрики. Тут о. І. Терлецький підкреслює, що Церкві на допомогу прийшла армія, позичивши дві польові кухні, а двоє семінаристів збудували з прочистки найближчого лісу та не втрачають покищо надії на позитивне закінчення конфлікту.

Продовжуючи розповідь, о. І. Терлецький повертається до початку навчального року та розповідає, що від вересня 1991 року нова адміністрація Львівської

Духовної Семінарії має такий склад: отець-ректор — Владика Юліан Вороновський, віцектор для справ академічних і навчальних програм — о. І. Терлецький, віцектор, відповідає за щоденний порядок, дисципліну та господарські справи — о. Олександр Кенез із ЗСА, також одним з перфектів є 82-літній о. Микола Пристай, який понад 40 років був сибірським засланником. Обидва священники з Америки крім діянок, за які відповідають, мають додаткові години викладів, о. І. Терлецький з богослов'я та бібліотекарства, а о. О. Кенез з патології (вчення св. Отців Церкви). Вичисляє отець також і тих інших учителів, які є викладачами в семінарії, зокрема д-ра Андрія Кравчука з Оттави, який викладає біблійну етику, о. Степана Минюка — викладача логіки, отців Богдана Білінського, Василя Михайлюка, Михайла Пришляка і Петра Галаду, два останні з Польщі, та цілий ряд викладачів львівських шкіл, які викладають по дві години денно два рази в тиждень. Все це, стверджує о. Іван, є добре, але нам доконе потрібно людей з довшими викладавими зобов'язаннями, котрих присутність надала б семінарії більшої стабільності, а з цим і академічного стажу, який би дорівнював іншим богословським академіям в Європі. Тут о. Іван зупиняє свою розповідь, заявляючи, що хоче підкреслити факт, що в Україні є великий брак священників і саме з уваги на це вишкіл нових священників відбувається під сучасну пору не устійним шляхом приписаних курсів і років навчання. Щоб краще пояснити, він зазначає, що тепер у семінарії семінаристи поділяються на три групи: перша 60-членна група — це приспівана група, що своє навчання закінчує протягом двох років — тут священники та дякони; друга група із 190 осіб понад 21 років життя, які мають вже закінчену вищу світську освіту і тепер переходять трирічне навчання теології та інших богословських дисциплін, і третя група — це 18—21-літні юнаки, перед якими нормальна п'ятирічна європейська богословська навчальна програма, два роки філософії та три роки теології, крім інших потрібних дисциплін. Зазначає о. І. Терлецький, що вже в наступному навчальному році всі семінаристи будуть реєструватися на нормальну п'ятирічну програму богословських студій, куди в основному не будуть приймати жонатих чоловіків.

Це зовсім не означає, що не буде жонатих священників, навпаки, кожний богослов на четвертому році буде обирати свій сан жонатого чи не жонатого священника.

Коли мова про те, що не будуть приймати на богослов'я одружених чоловіків, то це втому розумінні, що важко жонатому чоловікові, батькові дітей, покидати напризволяще родину на п'ять років і вступати на богослов'я. Хто ж дасть родині удержання під час його навчання? УГКЦ не може собі дозволити на це, бо й так всі семінаристи мають певні стипендії, тобто навчання та щоденний прожиток і мешкання. Досі це дозволялося, бо була критична потреба священників для обслуговування вірних.

Наша розмова добігає кінця, а ще стільки запитів до о. І. Терлецького, який з великим ентузіазмом розказує про кожний момент ним пережитого в Україні відродження та щоденного життя УГКЦ. Вся його увага звернена на допомогу цьому церковному життю, яке, на його думку, відродилося завдяки в першу чергу отим усім бабуням, які не дали йому загинути впродовж десятиліть. Він упевнено твердить, що „ядром Церкви в Україні є бабуні”, які були тим першоджерелом інформації та духовним вогнищем в Україні, бо ж вони були живими свідками, того що було колись. Вони, бабуні, вчили своїх внучат складати три пальці та наплетки класти знак хреста і шептати слова молитви Господньої.

Питаємо що про взаємовідносини з іншими віросповіданнями, і тут о. Іван говорить про добрі відносини з УАПЦ, які з дня на

день стають кращими. Причому розповідає, що в Україні є дуже багато різних релігійних сект, почавши від послідовників Гаррі Крішні, Української Духовної Республіки Олеса Бердника до різних протестантських сект, які, користуючись з розвалу атеїстичної імперії, ловлять безвірні душі у свої сіті.

Отець І. Терлецький повний далекоїдучих думок і плянів, і завдань. Ще питаємо, чи Львівська Духовна Семінарія є єдиною покищо в Україні, доведемося, що існує Богословський Інститут в Івано-Франківському, де є 224 повних студентів і 135 студентів на частинний час і 40 студентів у Зарваниці. Ці студенти беруть відповідні лекції, але не живуть спільним життям, як у Львівській Духовній Семінарії в Рудному.

Ще багато цікавого міг би розказати о. Терлецький, але... Кінчаючи свою розповідь, він зазначає, що „шлях важкий, але, Господи, який я сповнений задоволенням з можливості прислужитися і допомогти рідній Церкві”. Заявляє також, що потреби Львівської Духовної Семінарії є різноманітні та будь-яка допомога буде прийнята з вдячністю. Всяку допомогу можна вислати через особистого представника Митрополита Мирослава Любачівського, Владика Василя Лостена, зі зазначенням на фонд Львівської Духовної Семінарії УГКЦ.

Повертається о. І. Терлецький на наступних два роки в Україні до Рудного, щоб продовжати розпочаті діло. Він сповнений оптимізмом, який передається всім — зі широго серця бажаємо йому та його вихованцям успіхів.

В БРЮССЕЛІ ЗАВЕРШИЛАСЯ нарада, присвячена питанням економічного співробітництва на Близькому Сході. У ній взяли участь представники країн Європейської спільноти, а також арабських держав. Спільний ринок пробував переконати арабів в необхідності співпраці з жидами, зокрема в доцільності запровадження на Близькому Сході норм вільної торгівлі, неконтрольованого пересування трудових ресурсів і капіталів. Однак представники арабських країн наполягали на економічній блокаді Ізраїля. Вони хочуть спочатку політичного врегулювання конфлікту, і тільки після цього погодяться на економічне співробітництво.

ВИСТУПАЮЧИ В ЛЯЙПЦІГУ, канцлер Гельмут Коль заявив, що Німеччина, яку минулого року критикували за відмову післати війська на іракський фронт, відтепер повинна брати участь в міжнародних операціях, спрямованих на підтримання миру. Щоб змінити конституцію, яка забороняє використання німецьких військ за межами юрисдикції НАТО, потрібно буде дістати згоду соціал-демократів, котрі перебувають в опозиції. Німецьке міністерство оборони повідомило, що Гельмут Коль і французький президент Франсуа Миттеран домовилися про створення „європейського корпусу”, який буде складатися з 50,000—100,000 вояків з Німеччини, Франції і інших країн Західної Європи. Німеччина і Франція все активніше виступають за створення окремих європейських збройних сил.

ДАРУЄМО

мініатюру статуї ТАРАСА ШЕВЧЕНКА роботи братів Андрія і Володимира СУХОРСЬКИХ, львівян, відлиту по мистецьки в бронзі всім тим Шановним Жертводавцям, які зложать на Фонд Будови пам'ятника Тарасові Шевченкові у Львові 1.000 доларів і більше. Жертводавці 10.000 доларів і більше крім мініатюри статуї одержать безплатно квиток на літак до Львова і назад та побут в готелі і будуть включені до ПОЧЕСНОЇ ПРЕЗИДІАЛІ відкриття пам'ятника.

Всі ЖЕРТВОДАВЦІ від \$25 і більше одержать посвідки для податкових цілей, а крім цього їхні імена і прізвища будуть поміщені на ПРОП-ПАМ'ЯТНИХ ТАБЛИЦЯХ, прикріплених на поштові листівки в такому порядку:

ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ: \$2.000 і більше, МЕЦЕНАТИ: \$1.000, ПАТРОНИ: \$500, ДОБРОДИ: \$25 і СПОНЗОРИ: \$100.

Українці. ДОПОМОЖІТЬ ВАШИМ ШЕДРИМ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУВАТИ ВЕЛИЧАВІЙ ПАМ'ЯТНИК ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у ЛЬВОВІ, СТОЛИЦІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ, ЯКОГО НЕ ТІЛЬКИ ЛЬВІВ'ЯНИ, АЛЕ І ВСІ УКРАЇНЦІ ОЧІКУЮТЬ ПОНАД 100 ЛІТ.

ВАШУ ПОЖЕРТВУ просимо прислати нам на наступну адресу:

UKRAINIAN COMMITTEE FOR TARAS SHEVCHENKO MONUMENT IN LVIV
2150 Bloor St. W., Suite 96-A
Toronto, Ontario, Canada M6S 1M8
Телефон Комітету: (416) 239-4407 і (416) 255-8604
На вашому чеку просимо зазначити:

Т. ШЕВЧЕНКО MONUMENT IN LVIV
ЩИРО ДЯКУЄМО ВАМ НАПЕРЕД за вашу щедру пожертву, якою і ви причинитеся до побудови цього монументального пам'ятника ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у Львові, якого СВЯТОЧНЕ ВІДКРИТТЯ стане великою ВСЕУКРАЇНСЬКОЮ МАНИФЕСТАЦІЄЮ єдності нашого народу на рідних землях і української діаспори.

Макета статуї Т. Шевченка до комплексу пам'ятника поетові у Львові, автори — Андрій і Володимир Сухорські, львів'яни.

Торонто-Нью Йорк, травень 1992 р.

ЗА УКРАЇНСЬКОЮ ГРОМАДСЬКОЮ КОМІТЕТ
БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ у ЛЬВОВІ
з доручення Львівської Міської Ради Народних Депутатів:

Д-р Василь Іванович, голова
о. Василь Цибалістий, ЧСВВ, секретар

Роман Грициня, скарбник
Валентина Родак, секретар

ДОПОМОЖІМ ДІВЧИНЦІ

Дорогі брати-земляки в розсіянні!

Одим хочу звернутися до Вас з проханням допомогти маленькій дівчинці в Україні. Її ім'я Оксана Дзівідзівська, вона має вісім літ і ходить до другої класи. Жине на Львівщині в селі Добрянці, коло Стрия. Вона дуже гарно вчиться, чудово декламує вірші, співає і бере участь у всяких активностях та імпрезах села і парафії.

Справа в тому, що Оксана народилася без трьох ребер і зі скривленим хребетним стрижнем, який щораз більше кривиться. Вона калічка, але це каліцтво прогресивне і поступає з часом далі. Батьки їздили, де могли, по лікарях: в Україні і навіть їхали до Москви, але їм там сказали, що того роду операції тут не виконуються і що одинокий рятуюнок поїхати в Америку, де для таких операцій є відповідне обладнання, техніка і ліки. Шанси на операцію, якщо б дівчинку перевести в Москву, згідно з заявами лікарів, є один процент на сто. Це значило б віддавати дитину на певну смерть. То ж батьки і забрали дитину до дому.

Несподівано для мене самого, на запрошення мого приятеля о. Романа Мірчука, я перебуваю зараз в Америці. Знаючи безнадійну ситуацію тієї дитини і неспроможність її чим небудь в Україні допомогти, я в імені заклопотаної мами і себе, як пароха того села, рішив звернутися до земляків тут з проханням про якунебудь допомогу. Перед від'їздом сюди звернулася до мене мама Оксани: „Може знайдеться там хтось такий добрий, щоби допоміг моїй дитині”.

Кожна найменша поміч буде з подякою прийнята і Бог Вам за це сторицею винагородить.

Тому сердечно прошу Вас, дорогі мої, допоможіть дівчинці Оксанці. Поможіть, чим можете: пожертвами на приїзд сюди, (треба також квиток батькові чи матері, бо сама ж дитина не приїде); допоможіть лікарськими послугами, як хто з Вас і сам лікар, чи знає іншого лікаря, який міг би дати безкорисно свої послуги; допоможіть, а це може і найважливіше, з приміщеннями у шпиталі, як хто з Вас є керівником лікарні, чи має приятеля на такому пості, що міг би це зробити.

О. Іван Говгера

П. С. Долучуюся дуже щиро під цим закликом о. Івана, мого приятеля і якщо Ваша ласка, просимо надсилати пожертви на таку адресу: SS. Peter and Paul Ukrainian Catholic Chrch, Rev. Roman Mirchuk, Pastor, 30 Bentley Ave., Jersey City, N. J. 07304, „Oksanka Gund”.

о. Роман Мірчук

Вийшли...

(Закінчення зі стор. 1)

Куп'як усе своє життя ні на хвилину не припиняв боротьби за Українську Державу, як на його рідній Львівщині, так і в тих краях, куди його заводила ця боротьба. Та й вороги нашого народу день і ніч уже багато років не можуть замислитися з тим, що вояк Української Повстанської Армії, Дмитро Куп'як ще живе”.

Спогади свої автор цієї книжки розпочав від дитячих, а тоді юнацьких літ і цей розділ є п. з. „Під польською окупацією”. Від-

так він верстає шлях у дальші роки його життя й двох інших окупацій України. І так другий розділ відкриває роки, що зветься: „Перша московська окупація”, а відтак ідуть розділи: „Німецька окупація”, „1944—1945”, „1945—1946 у Польщі”, „(1946—1964) Німеччина, Англія, Канада” та Документальні додатки. Книжку збагачують фотографії, що доповнюють пережання в громадському і особистому житті автора, а знімок цих є 108.

Книжку можна замовляти у автора: Dmytro Kupiak, Box 93, Milton, Ont. L9T 2Y3 Canada.

У КВІТНІ ГУРТОВІ ціни у З'єднаних Стейтах Америки збільшилися на 0,2 відсотка у порівнянні з таким станом у березні цього року. В загальному за перших чотирьох місяців гуртові ціни зросли пересічно на один відсоток. Квітень був дещо кращим місяцем під кожним оглядом тому, що Урядові президента Джорджа Буша вдалося зупинити інфляцію, а мінімальний зріст цін в квітні економісти пояснюють тим, що взагалі ціни на харчові продукти зросли на приблизно 0,3 відсотка. Також зростають ціни на інші товари, наприклад, на бензину і оливу до огрівання домів на 1,4 відсотка.

На численні запити рідних, приятелів та знайомих

бл. п.

СТЕПАНА ЧУМИ

подаємо до відома та просимо замість квітів на свіжу могилу Покійного

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВУ НА:
допомогову організацію Харітас у Львові

CARITAS

наkonto ч. 17207-00 в кредитівці „Самопоміч”
в Нью Йорку
або Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля

CHILDREN OF CHORNOBYL RELIEF FUND

наkonto ч. 17167 в кредитівці „Самопоміч”
в Нью Йорку.

У п'ятнадцяту річницю

бл. п.

ЮСТИНИ РУДЯК

Буде відправлена Служба Божа 2-го червня, 1992, в наступних церквах:

Українській католицькій церкві Пресвятої Богородиці в Норт Порт
Католицькій церкві Івана Хрестителя в Логейні, Огайо
Гарвардському Університеті
27-го травня в Польщі

Про молитви за душу покійної Юстини просять:

муж — ЯКІВ
доня — МАРУСА

ЦЕНТР УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В ГАНТЕРІ

Мистецький керівник — І. Соневицький

ПРОГРАМА НА 1992 РІК

11-го липня ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ. ВИСТАВКА ОБРЯДОВОГО ПЕЧИВА. МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА.

18-го липня Юрій і Дана Мазуркевичі (скрипка), Володимир Винницький (фортепіано)

25-го липня Роман Цимбала (тенор); Марія Цимбала (форт.)

1-го серпня ЛИСЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ
Юліана Осінчук (фортепіано), Оксана Кровицька (сопрано)

9-го серпня — НЕДІЛЯ по полудні
ЯРМАРОК НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

15-го серпня Наташка Хома (віольончеля); Юліана Осінчук (фортепіано)

22-го серпня ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ. КАМЕРНИЙ АНСАМБЛЬ ПІД КЕР.
ТОМІ ГРИНЬКОВА. ПРЕМ'ЄРА ФОРТЕП'ЯННОГО ТРІО Є. СТАНКОВИЧА
„Музика Рудого лісу”

29-го серпня Етелла Чуприк-Котюк (фортепіано)

ЦІНИ КВИТКІВ: 10,00, 8,00 (сеньйори), 6,00 (члени)
Доброчинний концерт: 15,00, 10,00 (члени)

КУРСИ НАРОДНОГО МИСТЕЦТВА

27-го липня — 31 липня — Писанки (30 дол.)
27-го липня — 31-го липня — Кераміка (30 дол.)
3-го серпня — 7-го серпня — Гердани (30 дол.)
3-го серпня — 7-го серпня — Вишивання (30 дол.)
27-го липня — 7 серпня — Співання (25 дол. за один тиждень)
10 серпня — 14 серпня — Традиційні страви (30 дол.)

ВИСТАВКА ТРАДИЦІЙНОГО ПЕЧИВА

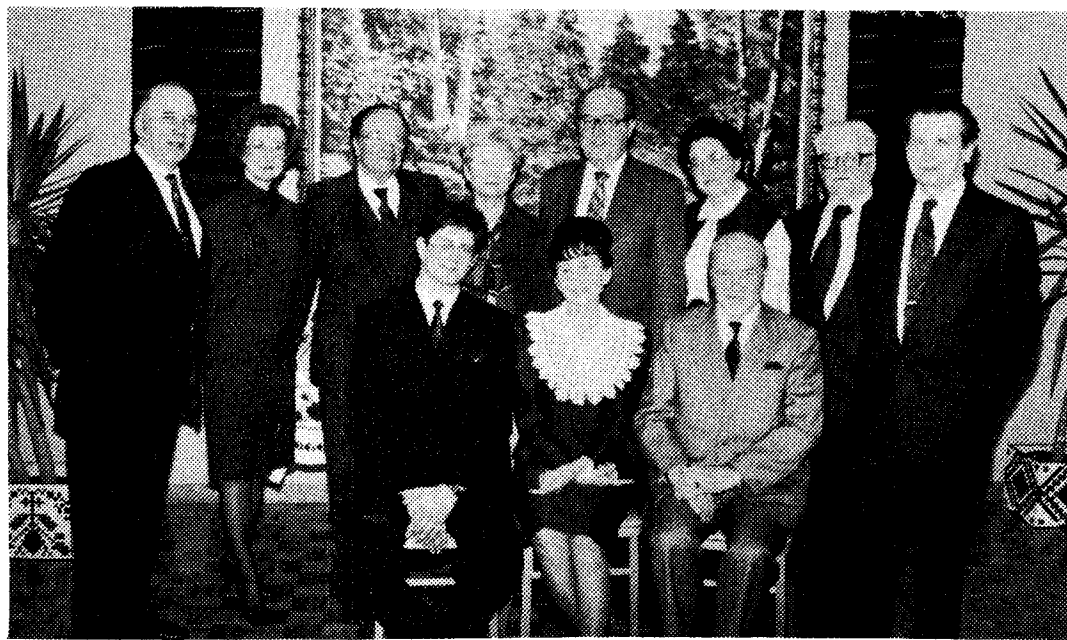
буде відкрита в „Гражді” кожної неділі (по Службі Божій) від 12:00 до 1:30 по полудні. Вступ за ДОБРОВОЇЛЬНИМИ датами.

З огляду на зменшення дотацій від стейтової агенції для справ культури, багатогранна діяльність ЦУК в Гантері і його існування залежить від ЖЕРТВЕННОСТІ нашої громади. Просимо надсилати датки на:

Self Reliance FCU
Acc. 10951-00
108 Second Ave.
New York, NY 10003

ВИЦЕПРЕЗИДЕНТ Ден Квейл прибув у вівторок, 12-го травня, до Японії на чотириденну візит. В центрі переговорів між віцепрезидентом і японцями є знайти формулу збільшення торгівлі між З'єднаними Штатами Америки і Японією та отримати дозвіл від Японії на експорт американських товарів в більшість країн. Буде розглянуто також пропозиція вкладу ЗСА і Японії у програму допомоги Заходу країнам СНД і Східної Європи.

Відвідини Пансіону ім. Івана Франка в Міссісага

Зліва: О. Харченко, І. Петан, П. Наумчук, О. Глібович, П. Родак, В. Родак, М. Королішин, М. Далинський; сидять: Анатолій Нікула, Д-р С. Пастернак, В. Дідюк.

(СУЖК). На запрошення виконавчого директора українських пансіонів д-р Євгенія Пастернак, в суботу, 15-го березня, в Пансіоні І. Франка в Міссісага відбулася зустріч — пресова конференція з участю представників преси, радіо і телебачення. Українську пресу представляли ред. В. Дідюк („Свобода“), О. Глібович („Гомін України“), ред. М. Королішин („Батьківщина“), ред. М. Далинський („Нові Дні“), І. Петан („Світло“), П. і В. Родаки („Молода Україна“); радіо: О. Харченко („Радіо Канада“) і П. Наумчук („Пісня України“); телепрограму „Світлогляд“ — І. Корпан. В пресовій конференції взяв участь також Анатолій Нікула — спеціальний кореспондент газети Верховної Ради України „Голос України“.

Д-р С. Пастернак привітала учасників конференції з подякою за відвідини, а ред. В. Дідюк — голова СУЖК, відкриваючи конференцію, представив учасників включно з кількома гостями з України і членами дирекції пансіону, подякував за запрошення, та в імені присутніх виголосив велике привітання д-р С. Пастернак за її довголітню працю та небуденні досягнення у житті старших людей, у створенні прекрасних умов, а найголовніше у рідному українському середовищі. В короткій газетній статті

тяжко написати про Пансіон І. Франка та його виконавчого директора. Це вимагало б окремої і немалої довідки. Тут я тільки покличусь на слова св. п. сенатора П. Юзика, який на посвяченні Пансіону сказав: „Український рай“ для старших. Так, пансіонат, як і ентузіаста його побудови, довголітнього виконавчого директора д-р С. Пастернак оцінюють свої і чужі. Вони є не тільки призначенням, але й пошаною та відзначенням. Науковий світ признає їй два докторати. Державний — найвище відзначення „Орден Канади“, а Комітет Українців Канади ще в 1966 році відзначив її Золотою медаллю і Почесною грамотою Тараса Шевченка. А тепер, повернувшись з України, д-р С. Пастернак і там знайшла повне признание, одержавши однією з перших медалей ім. Винниченка та Почесну Грамоту за її поважний фінансовий вклад допомоги Україні. Досягнення д-р С. Пастернак — це рівночасно її досягнення цілої української спільноти, яким ми гордимось перед нашим і чужинським оточенням. Перелічені тут призначення далеко не всі, бо скромність директори не дає змогу відкрити їх, навіть докучливім редакторам...

Д-р С. Пастернак дещо з хвилюванням розповіла учасникам конференції про свої відвідини України. Вони були дуже успішні, бо в порівнянні до попередніх років, коли вона була тоді у складі міжнародної комісії, — це велика в позитивному сенсі різниця. Вона мала змогу перебувати у різних урядових установах і організаціях, де знаходила повне признание. Оглянула кілька домів для старших у Києві, поробила певні заходи, щоб прийти їм з всебічною допомогою, бо обставини там дуже невідрадні. Її вітали з призначенням і захопленням. У своєму слові вона також підкреслила важливу проблему в Україні, як і тут в Канаді — суть старості, старіння та допомоги старшим і потребуючим. Щирими оплесками і „Многотітством“ учасники конференції подякували д-р С. Пастернак за її всебічну працю і щире ставлення до української преси.

різьба, чудова атмосфера. По вечорі учасники оглянули ще деякі частини дому — музей, мистецькі виробничі майстерні пансіону, вишивки, писанки, ручні роботи, кераміку, образи, чудову каплицю, де моляться мешканці пансіонату, бібліотеку і коридори, які обсажені деревами і виглядають як паркові алеї... Все гарне-гарне, чудове. В канцелярії директори прощаємось і дякуємо за все. Ще подарунки, і кожний учасник вибирає собі мистецьку подяку продукції мешканців пансіону жінок-добровольців. Д-р Євгенія Пастернак бажаємо ще довго в міцному здоров'ї проводити цю велику і відповідальну працю для добра тих, які цього потребують.

„Бо так треба...“

(Закінчення зі стор. 2)

вечора в домі Йосипа Гірянки при 159 Друга авеню в Нью Йорку. Це було 26 років тому. Тоді прийшов Іван Драч і Дмитро Павличко, я був з братом Святославом і був господар з дружиною Олімпією. Розмова була сердечна і дуже речлива. Говорилися про театр, літературу, мистецтво, політику і перспективи української культури. А тому, що мій брат від дитинства позбавлений слуху, Павличко і Драч мусили йому все писати. Після прочитання вони ті записки нищили, але деякі збереглися і це дуже цікаво переглядати їх сьогодні. Їх писали ще молоді поети, але вже з точно визначеним українським світоглядом, що прозирає з-поза всіх обов'язкових позицій „бо так треба“. Як же були основні думки тих записок? Незважаючи на тиск і терор існує своя молодість і кожна ділянка культурного життя пробивається назверх. Ділянка мусила активно виконувати ту культурну роботу, яка в Україні є заборонена. Під поглядом політичним, як хочемо бути рівноправними громадянами світу, світоглядом мусимо бути правдивими демократами з думкою: „І ви тут і ми там“. А це значить, що всі громадяни України мусять мати рівні права, без різниці політичних поглядів, релігії, раси і т. д. Нам треба пригорнути всі меншини до будови України. Релігійні приналежності базувати на індивідуальній совісті лю-

дей. В еміграційній дійсності серед клівів „Україна для українців“, „не зустрічати-ся“ тощо, таких поглядів загаль не приймав, а з точки погляду 1992 року вони були пророчими. Бо якраз і Драч і Павличко сьогодні проводять у життя ті ідеї, які тому чверть сторіччя ще дуже молодими виявили в закритій кімнаті в незабутнього Йосипа Гірянку в Нью Йорку.

Ми з братом були раді таким зустрічам, і сьогодні справді жаль нам, що Йосип Гірянка не дожив до того, щоб бути свідком тих подій. Він блискучий режисер і актор справді пробо-йових драм-сатир Миколи Куліша, був сучасником і співтворцем блискучої і такої трагічної культури України кінця 20-их років — доби Рильського, Зерова, Курбаса, Хвильового, Петрицького. Він належав у нашій еміграції до тих нечисленних культурників, які усвідомлювали собі і розуміли всі тонкі й однаке бру-тальні процеси ламання душі і знали, що українська людина вже виробила свій характер і тип, який навіть часово змішаний з іншими перенями, ніколи не втрачає своєї первісної істоти.

РОЗШУКИ

Богдан Трусевич пошукує
Валентину Стаховську, котра перебувала в Німеччині 1948 р. в таборі Ділінген. Хто знає про неї або вона сама просить писати на адресу:
Michael Bawus
601 Seneca Manor Dr.
A 16-s
Rochester, N.Y. 14609

Племінник
Стасовський Василь Григорович пошукує стрийку
Н. СТАХОВСЬКОГО, який мав дочку Луцину (заміжня, має троє дітей, всі дівчата). Останньо проживав в Англії. Хто знає би про нього або його дочку просить писати на адресу:
Україна 293727
Дрогобицький р-н
с. Болехівці вул. Зелена 17
Стасовський Василь Григорович

Ковтик Методій Іванович, пошукує брата
КОВТИКА АНДРІЯ ІВАНОВИЧА народженого 19-го квітня 1920-го року. Хто знає би про нього або він сам просить писати на адресу:
Україна
Львівська обл.
Старосамбірський р-н
с. Торчинівці
Ковтик Методій Іванович

Подольський Степан Іванович, пошукує брата
ПОДОЛЬСЬКОГО ПЕТРА ІВАНОВИЧА, який вийшов в 1940-му році з Нойдорфу (Нове село) з німцем Шцом, в якого служив. В 1961-му році написав листа з Австрії і вислав фотографії з жінкою Марією (дівооче прізвище Марек). Мав сина народженого 1949-го року. Хто знає би про нього або він сам просить писати на адресу:
Україна 293727
Львівська обл.
Дрогобицький р-н
с. Болехівці
Подольський Степан Іванович

Головкевич Василя Михайловича, пошукує сестру
Головкевич Анастасія Михайлівна народжена 1922-го року. Останню вістку про нього мали 1941-го року. Хто знає би про нього або він сам просить писати на адресу:
Україна 293770
Львівська обл.
Дрогобицький р-н
м. Стебник вул. Грушевського 4 кв. 84.
Макуляк Ольга Володимирівна

Сестра Партола Галина Михайлівна, пошукує брата
ФЛОТА МИРОСЛАВА МИХАЙЛОВИЧА родженого в травні 1929-го року. В кінці липня 1944-го року був заарештований в Німеччині. До часу заарештування проживав у Дрогобичі вул. 25а тепер 31. Хто знає би про нього або він сам просить писати на адресу:
Україна 293720
Львівська обл.
м. Дрогобицький р-н
Партола Галина Михайлівна

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ ЗАБІГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ ЗАСТРИКИ COLLAGEN ЛІКУВАННЯ ЗМОЩОК JIM BARAL, M.D. ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ Центр американської дерматології (212) 247-1700 210 Central Park South New York, N.Y. (bet. Eway & 7th Ave.)
Медикація приймається. Пацієнтів приймається тільки за домовленістю.
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

Ukrainian National Ass'n. Estate
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: нитки ДМЦ, різного роду матеріали для вишивання, канан, книжки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

ПРАЦЯ

Wanted: Mothers Helper Room/board provided. Eight year old boy. Responsible for child care on holidays.

908 - 287 - 8557
leave message
Donna

НА ПРОДАЖ

Якщо бажаєте згубити вагу Продаємо натуральний китайський чай, який допоможе вам стратити вагу. Смак чаю приємний. Вислід гарантований. Ціна одного опакування (30 торбинок) \$7.99 плюс \$1.50 пошта. Слати заповнення з чеком на адресу:
Everything Mail Corp.
P.O. Box 27253
Los Angeles, CA 90027

FOR SALE

For Sale.
HOUSE & INCOME
3 bdm home w/ 8 unit Motel & Rental Cottage on major hwy, just 20 min. from NYS Thruway, Exit 19. Near fishing, skiing & more.
\$185,000. Owner (914) 657-2002

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШИРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Бруку і перенесенням тіл-них Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

HURYN MEMORIALS
ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ
ПАМ'ЯТНИКИ
в околиці Нью Йорку, включаючи цвинтарі: св. Духа в Гамптон-Бургу, Н. Дж. св. Андрія в Бавид Бруку, Н. Дж. Пам'яту Буш в Кергонсоні та Глен Спей, Н. Дж.
Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі. За домовленою передплатою слід телефонувати:
IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684
FAX (914) 427-5443

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням.
Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375
ROCKEFELLER CENTER 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: (212) 459-0111

Пам'ятники на Україні
Полагоджуємо виробництво та інсталяцію пам'ятників з найкращого українського граніту для ваших рідних в Україні і на чужині. Можна вибрати готовий, або замовити свій дизайн пам'ятника у нас. Також різні вироби з українського граніту, плити на обкладання будинків, столи, меблі, і под. Можна вибрати із 500 сортів граніту різних кольорів. Полагоджує фірма computeradiv Tel. (201) 808 1970 Box 282, Pine Brook, NJ 07058

СПОРТОВА ШКОЛА УСВТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“
Для юнацтва у віці 6-18 років життя (дівчата і хлопці) Професійні інструктори, учителі і досвідчені опікуни.
Оселя УБС „Верховина“ - Глен Спей, Н. Й.
Від: 26-го липня до 22-го серпня 1992 р.
КОПАНИЙ М'ЯЧ • ВІДБИВАНКА • ТЕНІС • ПЛАВАННЯ • РИТМІЧНА ГІМНАСТИКА •
ФАХОВІ ТА ДОСВІДЧЕНІ ТРЕНЕРИ І ОПІКУНИ
По інформації і аплікації писати:
UKRAINIAN SITCH SPORT SCHOOL
680 Sanford Avenue ■ Newark, N.J. 07106

СОЮЗІВКА
ВЛАШТУВУЄ
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР
для хлопців і дівчат у віці 12 до 18 років
від 21-го червня до 2-го липня 1992 року
• Програма — щоденний прох, інструкції для початку-ючих і завансованих, основна техніка, тактика, підготовка до турнірової гри.
• Інструктори — Юрій Савчак і Зенон Снлик
• Таборівки повинні привезти свій виряд, включно з трьома банками м'ячків
• Приміщення в кімнатах і харчі — \$220 (члени УНС), \$250 (нечлени), теніс — \$70.
Зголошення висилати на адресу:
SOYUZIVKA
Ukrainian National Ass'n. Estate
Foordmore Road, Kerhonskon, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-5641

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA
ЛІТНІ КУРСИ, ТАБОРИ на СОЮЗІВЦІ 1992:
ТЕНІСОВИЙ ТАБІР —
від неділі, 21-го червня до четверга, 2-го липня
Для хлопців і дівчат у віці 12-18 р.
Прохарчування і нічліг: \$220.00 (члени УНС), \$250.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$70.00
Юрій Савчак, Зенон Снлик — інструктори
ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР
від суботи, 11-го липня до суботи, 25-го липня
Розваговий табір для хлопців у віці 7-12 р.
Прогрульки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень
й українського народного побуту.
Тижнево: \$140.00 (члени УНС), \$160.00 (не-члени). До кожної суми дочисляється ще оплату \$25.00 від дитини за опіку.
ДІВЧИЙ ТАБІР —
від суботи, 11-го липня до суботи, 25-го липня
Програма і ціна така сама, як для хлопців.
КУРСИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ —
від неділі, 9-го серпня до суботи, 22-го серпня
Інструктор: **Роман Прийма-Богачевська**
Навчання традиційних народних танків для початку-ючих й завансованих танцюристів
Прохарчування і нічліг: \$245.00 (члени УНС), \$275.00 (не-члени)
Оплата за навчання: \$150.00
Число курсантів обмежене до 60 учнів
Родичів, заінтересованих нічлігами від 23-го червня, просимо заздалегідь зробити замовлення на Союзівці.
За дальшими інформаціями звертатися до Управи „Союзівки“:
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonskon, New York 12446
914-626-5641

Із словом про обставини в Україні виступив Анатолій Нікула — спеціальний кореспондент газети „Голос України“, який завдяки пансіонатові і її директорів має змогу працювати в Музеї Уласа Самчука, збираючи матеріали для написання докторської праці. У проведенні дискусії і питаннях брали участь всі учасники, які у дружній атмосфері порушили, обговорили і одержали відповіді на поставлені питання.

По закінченні пресконференції учасники були запрошені до прекрасної їдальні, де під проводом директори члена обслуга гостила їх „королівським прийняттям“, а все було українське: накриття, обрус, образи,

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ „БАЗАР“

1082 Springfield Avenue ■ Irvington, N.J. 07111

ПОВІДОМЛЯЄ НАШИХ ПОКУПЦІВ, ЩО
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ
З ОДЯГОМ НОВИМ, УЖИВАНИМ, ХАРЧАМИ та СТАНДАРТНІ ХАРЧОВІ ПАЧКИ
в Україну, Білорусію, Прибалтику і Росію.

НАЙНИЖЧІ ЦІНИ ЗА ФУНТ В ОКОЛИЦІ.
Добре забезпечення, без мита та з доставою до хати.
За інформаціями звертатись тел.: (201) 374-6446
Працюємо від 9-ої до 5-ої, крім неділі та понеділка.

НОВЕ ВИДАННЯ „УКРАЇНА“

— КНИГА-АЛЬБОМ ІСТОРІЇ ТА МИСТЕЦТВА

Книга-альбом великого формату, з твердою обкладинкою, гарно оформлена, люксово видана. Містить понад 450 кольорових знімків, тексти англійською мовою. Автор книги-альбому **ПЕТРО КАРДАШ** об'їздив Україну, побував у 70 містах і селах, зробив понад дві тисячі фотографій. Книга це паспорт української землі, невмируща краса нашого народу, яка викликає любов і гордість за нашу землю. Видання відзеркалює сучасну дійсність, стародавню культуру наших предків, історію наших борців-героїв за свободу, до останніх днів створення демократичних сил в Україні.

Книжку можна набути в усіх наших книгарнях, теж можна ще набути попереднє видання альбому „УКРАЇНА І УКРАЇНЦІ“.

Звертайтеся до представництва.
UKRAINSKA KNYHARNIA
4340 Bernice St., Warren, Mich., 48091, U.S.A.
ARKA LTD.
575 Queen St. W., Toronto, Ont., M5V 2B6, Canada
У видавництва „ФОРТУНА“ можна набути книжки, портрети, картки. Звертайтеся за каталогом.

„ФОРТУНА“
74 Snell Gr., Oak Park, Vic. 3046, Australia

• Пакунки з різними речами до України;
• Готові пакунки з харчами з Америки;
• Долари до рук відборця в Україні;
• Відеотехніка та побутова електроніка;
• Запрошення та квитки до ЗСА та України;

Українська фірма
Tel: (908) 925-0717
1111 East Elizabeth Ave., Linden NJ 07036

ОКСАНА